

Slim Samurai: ?«L'art sempre guanya més potència en equip»

L'eivissenc publica nou disc de la mà de TAURO i prop d'una desena de col·laboradors

Slim Samurai i TAURO

Tots dos han fet el seu propi recorregut com a músics per separat, però l'any passat, **Slim Samurai** i **TAURO** es van agrupar, amb l'excusa del temps lliure que tenien en pandèmia, per crear plegats. Ara, en descobreixen el resultat, *Nimbo* (Delirics, 2021): un llarga durada que balla entre el pop-indie i la música urbana i en què han volgut comptar amb un grapat de col·laboracions d'artistes com **Lildami**, **Lil Moss**, **Mi Amargo**, **Las Bajas Pasiones** o **Emotional G**, entre altres. En parlem amb Toni Pla, l'eivissenc darrere de **Slim Samurai**.

Com us va ajuntar amb TAURO per formar aquest duet?

El **TAURO** i jo fa molts anys que ens coneixem, des que vaig arribar a Barcelona el 2011. És de les primeres persones que vaig conèixer i amb qui vaig connectar del món de la música, i avui dia és dels meus millors amics. Però encara no havíem arribat a col·laborar mai, tot i que ho teníem molt present, i va arribar a la quarantena i vam veure que havia arribat el moment de fer-ho. A més, estàvem en un lloc molt similar: tant a nivell musical, com vital. I ens vam pujar els dos en un mateix vaixell. A més, ell és multiinstrumentista, i ha fet tota la música, a més de les seves parts de les cançons!

D'on sorgeix el nom de 'Nimbo' per titular aquest primer treball plegats?

"Nimbo" és la llum que apareix darrere dels núvols. Va sorgir un dia que, xerrant, no trobàvem nom per l'àlbum, i de cop se'm va acudir aquest concepte, que s'adiu a l'estil nou que estem buscant. I de fet, la música que fem, ja té també aquesta lluminositat.

Slim Samurai i TAURO Foto: Arxiu

Tot i que també té punts més melancòlics...

És clar, no pot haver-hi llum sense foscor. El disc representa molts moments vitals, i sempre tenim moments més melancòlics. Però, estar en un punt més crític, et permet després arribar a un lloc més positiu.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=EltaqGPaZCk>

Tornant al que comentaves de l'estil, en teniu un de bastant propi: barreja pop indie amb música urbana, i sonoritats orgàniques amb d'altres de més processades.

Nosaltres venim de la música urbana, del rap i el trap. Vam començar a experimentar amb l'autotune el 2011, però a mesura que hem anat creixent, els nostres gustos han anat canviant, també. Ara escolto més **Mac Demarco**: més indie que trap. Aquest tipus de música em permet contar més fàcilment la meua situació vital; ara mateix no em sentiria tan còmode amb un *beat* de trap o rap. Quan estava més orientat al trap, potser em sortia fer temes més foscos: era una narrativa d'un xicot més jove, amb un altre tipus d'experiències. La música que fem va molt lligada amb el que vivim.

En el conjunt del disc, la temàtica que més abunda és, sens dubte, l'amor.

Bé, és que l'amor és un tema recurrent a la música en general. Tots dos ens trobem en un punt que estem còmodes amb les nostres parelles i vivint l'amor. A més a més, és un tema fàcil, amb què, en general, la gent connecta més fàcilment que si els parles d'alguna cosa molt complexa.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=FI9Uni4M4Dk>

Per l'altre costat, l'humor també és un punt clau al disc. Penso en cançons com "Britney Spears", "Indie", o "Chándal"...

Sí! L'humor és una part important de la meua vida i de la del Carles (**TAURO**): som gent a qui ens agrada crear sempre des de l'humor i ens rodegem de gent propensa a la broma. De fet, "Chándal" va ser idea de la meua xicota, la Mona, que també col·labora al disc. Jo volia fer alguna cosa en relació amb el que estem vivint ara, i ella em va proposar de parlar del xandall, que era el que tots portàvem durant el confinament. És una forma molt senzilla i divertida d'expressar la situació, en comptes de parlar-ne des de les desgràcies... El clip té molta inspiració de **Boy Pablo**, que juga amb el *look* aquest del mem. De fet, és el que comentava abans: això amb el trap no es podria, perquè has de tenir una actitud de fatxenderia, de ser el més guai... Però aquestes etiquetes de quan ets jove, les acabes perdent, i el que ens interessa ara és fer el que vulguem i gaudir.

I "Britney Spears" com va sortir?

La Mona m'ha descobert molts grups d'indie, com **Mujeres o Cariño**, i estàvem pensant a fer un tema conjunt, però no volíem parlar d'amor, que ja és el que vivim cada dia; volíem buscar una cosa diferent. Va ser durant el confinament, una època en què **Britney Spears** penjava molts vídeos una mica estranys... I ens va fer gràcia fer-li aquesta mena d'homenatge, perquè els dos som fills dels noranta. Però alhora, la Mona no és música, sinó il·lustradora... Per això comença dient que li agradaria ser com la **Britney**, però al final reconeix que no.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ne4NwqZZbBc>

També hi ha un punt reivindicatiu en el vostre projecte, oi? Si bé no des d'un punt explícitament polític, sí de llibertat d'intimitats i sexualitats. N'és un exemple "Da igual", amb Las Bajas Pasiones i Emotional G.

Sí, tot i que no és una cosa feta de manera implícita ni expressament: té un punt reivindicatiu, però sense intenció, perquè hem fet el que hauria de ser normal i natural. Som fills d'una societat molt oprimida, n'hem begut, però cada vegada això va quedant-se més enrere, i les llibertats van apareixent, i que una persona pugui fer el que vulgui és una cosa que a poc a poc va arrelant a la societat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=r-g3URZJT04>

Venint del món de l'audiovisual, la part gràfica del projecte també deu tenir molta importància per a tu.

Per mi, sí, perquè jo en realitat soc *videomaker*: el primer que vaig fer, abans de cantar, va ser agafar la càmera i començar a fer reportatges casolans, gravar les meves aventures amb la bici... I quan vaig entrar al món del rap, abans de cantar, en feia clips. Ara em passa que, a vegades, creo una cançó pensant ja en el vídeo que li faré. El vídeo és el camí que ha guiat la meua vida. I per això, en aquest projecte és també tan important. I fins i tot per les cançons que no tenen videoclip hem fet una mena de bodegons que representen el tema: unes Barbies rapades a "Britney Spears", videoconsoles a "Recreativas", etc.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=pQjqpLUbnYg>

Més enllà de Mona, Las Bajas Pasiones i Emotional G, heu comptat amb moltes col·laboracions pel disc: Interrogación Amor, Chill Chicos, Lildami, Mi Amargo, LilMoss i Mishi. Com van sorgir?

De manera molt natural. Som persones que creiem molt en la col·laboració a l'hora de crear: l'art sempre guanya més potència en equip. Amb el **TAURO** buscàvem experimentar, i hem comptat amb gent que aportava el seu gra de sorra personal al disc. I a més, que eren amics!

Amb **Lildami** ens coneixem de tota la vida: el seu primer tema el va gravar al meu estudi, i amb l'esforç, ha aconseguit fer-se una estrella. Ara feia molt que no fèiem música junts i per mi ha estat molt màgic trobar-nos després de la pandèmia, fer-nos una abraçada, compartir temps...

Amb **LilMoss** ens vam conèixer a la mateixa època, érem molt amics: teníem un grupet de col·legues amb qui disfrutàvem molt, viatjàvem, etc. Ara no ens veiem tant, però havia d'aparèixer al disc. A **Bajas Pasiones** el vaig 'descobrir' un dia i em va fascinar: era diferent de tot allò que havia

vist, un grup de rap queer. Vaig escriure'ls per fer-los un clip, com a *videomaker*, i vam connectar increïblement bé. Poder col·laborar ara amb elles al disc és al·lucinant.